

Един фенер с някаква решетка...
Разбили бяхме маската му злат,
та нам ни трябва силна светлина -
да наидем в мрака тази обща клетка
на птицата със сините криле.

Н. Вапцаров.

В дясно от стихозете, напреди на тях, Вапцаров е направил следния надпис: "В знак на дълбока признателност за едно съчувствие, изказано в момента, когато никой ни не съчувствуваше - Вапцаров".

През 1954 година въз флота се заговори, че в скоро време ще бъде устроен морски музей, в който се предвижда да има отделен кърт на Вапцаров. До това време бях прослужил като офицер вече цези 25 години. Предстояше беше преименуването ми в запаса. Реших, че ако предам стихотворението, което още някъде не беше публикувано, в писмото на вечна съхранение в музей, с това ще изразя не само своята дълбока почит към паметта на великия поет и революционер, но ще изпълня и един граждански дълг към градушките поколения. Това споделяха и другарите ми и командирите, с които служех. Затова на 26 април 1954 година подадох следния рапорт:

Тук - Зам.к-ра по полит. част

на поделение 20120

капитан III ранг Димитър Ат. Димитров

Представявам оригиналните ръкописи на стихотворението "В кубрика" и писмото от 19 септември 1932 година, с което те ми беше изпратено преди двадесет и две години, написани собствено-ръчно от Никола Вапцаров, с молба да се предадат за съхранение

Таш